

HANDLÄGGARE/ENHET
Internationella enheten/
Johan Danielsson/any

DATUM
2011-01-31

DIARIENUMMER
20100559

ERT DATUM
2010-11-23

ER REFERENS
UF/2010/69908/FIM

Utrikesdepartementet
Enheten för främjande och EUs inre
marknad (UD-FIM)

via imremiss@foreignministry.se
registrator@foreign.ministry.se

LOs yttrande över Europeiska kommissionens förslag ”På väg mot en inre marknadsakt – att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi”

Landsorganisationen i Sverige (LO) har beretts möjlighet att, innan regeringen lämnar sitt svar till kommissionen, lämna synpunkter på rubricerat förslag. LO kommer dessutom att utnyttja möjligheten att svara direkt till kommissionen.

Kommissionens inre marknadsakt är tänkt som en nystart av inre marknadssamarbetet och ska slutföras innan utgången av 2012 - ett datum som sammanfaller med att den inre marknaden firar 20 år. Handlingsprogrammet innehåller förslag till 50 initiativ som ska stärka den europeiska ekonomin och skapa nya arbetstillfällen.

Inledning

Kommissionens förslag nummer 29 och 30 som behandlar grundläggande fackliga rättigheter är de viktigaste förslagen för LO. Grundläggande fackliga rättigheter kommer därför att ges ett framträdande utrymme i remissvaret, även om andra frågor i kommissionens handlingsprogram med betydelse för LO kommer att kommenteras.

Kommissionens handlingsprogram för den inre marknaden ska ses som en konkretisering av Mario Montis rapport om en ny strategi för den inre marknaden. Rapporten fokuserar på frågeställningen hur kommissionen ska lyckas skapa ett brett stöd för en fortsatt fördjupning av samarbetet. Att fokusera på denna frågeställning är naturligt då den inre marknaden – för att använda Montis egna ord – ”är *mindre populär än någonsin samtidigt som Europa behöver den mer än någonsin*”.

POSTADRESS 105 53 Stockholm
BESÖKSADRESS Barnhusgatan 18
TELEFON 08-796 25 00 TELEFAX 08-24 52 28
E-POST mailbox@lo.se HEMSIDA www.lo.se
ORGANISATIONSNUMMER 802001-9769
BANKGIRO 368-4834 PLUSGIRO 8 50-8

Landsorganisationen i Sverige

LO anser att den inre marknaden endast kan fortsätta fördjupas om EUs politiska institutioner lyckas skapa ett brett stöd för en fortsatt integration. Idag vacklar stödet betänkligt, stora grupper i samhället är av olika anledningar misstänksamma mot EU-samarbetet.

Historiskt har EU kunnat frammana stöd från socialdemokrater som Willy Brandt och Jacques Delors och samtidigt funnit stöd hos konservativa ledare som Helmut Kohl och Charles de Gaulle. Till denna grupp anhängare hörde också den europeiska fackföreningsrörelsen. Anledningen till detta var flera. Historiskt har det funnits en genuin och ofta självupplevd förståelse för krigets fasor och behovet att genom en ekonomisk och i viss mån politisk integration bygga samman nationalstaterna på ett sätt som förhindrade framtida konflikter.

Men en lika viktig förutsättning för den breda uppslutningen är den historiska kompromiss som europasamarbetet vilar på.

Den historiska kompromissen är att EU ska ha självständiga institutioner på frihandelns område. På välfärdsrelaterade områden däremot, inklusive arbetsrätt och fackliga rättigheter, är tanken att medlemsstaterna i hög grad ska vara autonoma. Frågor med hög politisk, social och ekonomisk spänningskraft ska fortsatt hanteras inom ramen för medlemsstaternas demokratiska system. Detta är viktigt av flera skäl, men avgörande är att dessa frågor utgör kärnan i den nationella demokratin. Det är ytterst välfärds- och arbetsmarknadsrelaterade frågor som motiverar människor att gå och rösta.

De senaste åren har EU-domstolen i en serie domslut: Laval-, Viking-, Rüffert- och Luxemburgmålen, med åberopande av de ekonomiska friheterna, ingripit i områden – bland annat lönebildningen - som enligt fördragen får anses ligga tryggt inom ramarna för medlemsländernas kompetens.

Detta är illavarslande. Starka fackföreningar bidrar till att skapa fungerande välfärdsstater och levande demokratier. Även för marknadsliberaler finns det anledning till oro, utvecklingen hotar den breda uppslutningen bakom EU-projektet. Fortsätter EUs institutioner att systematiskt överordna de ekonomiska friheterna framför de grundläggande fackliga rättigheterna, riskeras på sikt medborgarnas förtroende för det europeiska samarbetet. Risken är att en fortsatt utveckling av den inre marknaden blir omöjlig.

LO anser att medlemsstaternas autonomi på välfärdsrelaterade områden, inklusive arbetsrätten, måste återupprättas. På lång sikt kräver detta en fördragsförändring, men även på kort och mellanlång sikt finns det åtgärder som EUs politiska institutioner skulle kunna vidta för att stärka medlemsstaternas autonomi på nämnda områden.

LO anser att kommissionens förslag från den 28 oktober 2010 inte är tillräckliga. Utan tydliga åtaganden för att stärka fackliga rättigheter kan

varken LO eller europeisk fackföreningsrörelse fortsätta att stödja en fördjupning av den inre marknaden.

Grundläggande fackliga rättigheter

Kommissionens handlingsprogram innehåller två löst formulerade förslag för att stärka grundläggande fackliga rättigheter.

Förslag nr 29: Med utgångspunkt i den nya strategin för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna¹, kommer kommissionen att se till att de rättigheter som garanteras enligt stadgan (t.ex. rätten att vidta kollektiva åtgärder) respekteras. Kommissionen kommer att i förväg göra en fördjupad analys av de sociala konsekvenserna av alla lagstiftningsförslag rörande den inre marknaden.

Att kommissionen avser att implementera stadgan om grundläggande rättigheter som blivit bindande efter Lissabonfördragets antagande kan inte betraktas som en nyhet. Att implementera fördraget och garantera dess efterlevnad är kommissionens huvuduppgift och kan svårligen betraktas som ett förslag i en handlingsplan.

Förslaget om att genomföra sociala konsekvensanalyser innan kommissionen presenterar förslag till ny lagstiftning är positivt men inte heller någon nyhet. Kommissionens ordförande Barroso har redan aviserat detta och kommissionen är i princip redan förbundna till detta i de interinstitutionella avtal som finns kring genomförandet av konsekvensanalyser.

LOs uppfattning är att den enda reella metoden som garanterar de rättigheter som skyddas i stadgan är genom en fördragsförändring: ett socialt protokoll som slår fast att grundläggande mänskliga och fackliga rättigheter inte är underordnade de ekonomiska friheterna. Och i händelse av konflikt ska grundläggande rättigheter ha företräde framför ekonomiska friheter. LO uppmanar regeringen att i sina kontakter med kommissionen verka för att ett sådant förslag presenteras som ett resultat av den pågående konsultationen.

Förslag nr 30: Kommissionen kommer att anta ett lagstiftningsförslag 2011 med syftet att förbättra genomförandet av direktivet om utstationering av arbetstagare, som skulle kunna omfatta eller

¹ "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna", KOM(2010) 573 slutlig, 19.10.2010.

kompletteras med ett förtydligande av utövandet av de grundläggande rättigheterna inom ramen för de ekonomiska friheterna på den inre marknaden.

LO anser att kommissionens förslag nr 30 innehåller två delar. Den första delen avser revideringen av utstationeringsdirektivet. Den andra delen avser antagandet av en förordning som hanterar relationen mellan ekonomiska friheter och grundläggande rättigheter på den inre marknaden.

Den första delen av förslaget som handlar om utstationeringsdirektivet är bristfälligt. Det räcker inte med att rätta till problemen som finns med implementeringen/genomförandet av direktivet, även problemen med EU-domstolens *tolkning* av direktivet måste hanteras. LO menar att detta bör ske genom en revidering av direktivet. Kommissionens ordförande Barroso förband sig också i samband med att han blev omvald till ordförande att presentera ett lagstiftningsförslag som hanterade problemen med både implementeringen och tolkningen av direktivet. Detta var förutsättningen för att stora delar av europaparlamentet inte skulle motsätta sig Barrosos kandidatur. Det nu föreslagna initiativet är enligt LOs uppfattning att betrakta som att kommissionens ordförande bryter sitt löfte till det folkvalda europaparlamentet. LO uppmanar regeringen att i sitt svar på kommissionens konsultation erinra om Barrosos löfte och vikten av att detta förverkligas. LO anser att en kommande revision av utstationeringsdirektivet även måste omfatta de problem som EU-domstolens tolkning av direktivet medfört.

LO anser dock att andra delen av förslag 30 är ett viktigt åtagande för att förbättra det rådande rättsläget. Kommissionen aviserar att förslaget rörande utstationeringsdirektivet, ”skulle kunna omfatta eller kompletteras med ett förtydligande av utövandet av de grundläggande rättigheterna inom ramen för de ekonomiska friheterna på den inre marknaden”.

Detta åtagande måste dock konkretiseras under de fyra månader som förslaget är ute på konsultation. För att klara av att skapa ett brett stöd för den inre marknaden anser LO att kommissionen måste förverkliga denna andra del av förslag 30 och åta sig att presentera en förordning som reglerar förhållandet mellan grundläggande fackliga rättigheter och EUs ekonomiska friheter.

En sådan förordning bör enligt LO innehålla tre element. För det första ska proportionalitetsbedömningar av stridsåtgärder där fördragets bestämmelser om fri rörlighet aktualiseras, som i exempelvis Laval-målet, återföras till nationell nivå för att hanteras i nationell rätt. För det andra måste tröskeln för vad som är att betrakta som hinder mot den fria rörligheten på kollektivavtalsreglerade områden höjas. För det tredje bör förordningen upprätta ett grundläggande system för informationsutbyte i samband med stridsåtgärder med gränsöverskridande konsekvenser.

Ett sådant förslag kan möjliggöra för europeisk fackföreningsrörelse att stödja en fördjupad integration av EUs inre marknad.

LOs stöd för en förordning innebär dock inte att kravet på att ett socialt protokoll ska fogas till EUs fördrag överges. LO kräver tillsammans med den övriga europeiska fackföreningsrörelsen att ett socialt protokoll antas i samband med nästa fördragsförändring. Dessutom vidhåller LO sitt krav på en revidering av utstationeringsdirektivet. På kort sikt skulle dock en förordning för att stärka fackliga rättigheter skapa förutsättningar för att återskapa det fackliga förtroendet för EU-samarbetet.

Sammanfattningsvis anser LO att kommissionen efter den konsultation som nu pågår måste föreslå konkreta åtgärder för att stärka grundläggande fackliga rättigheter. Om detta inte sker finns det precis som Mario Monti förutspådde inga skäl för fackföreningsrörelsen att stödja en fortsatt marknadsintegrering.

Övriga frågor

Utveckla den inre marknaden för tjänster

Förslag nr 4: Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att fortsatt utveckla den inre marknaden för tjänster på grundval av tjänstedirektivets förfarande för "ömsesidigt erkännande", som medlemsstaterna och kommissionen är i färd att genomföra. Kommissionen kommer under 2011 att meddela företagen de konkreta åtgärderna i detta syfte, även beträffande tjänstesektorn.

När kommissionen vill fortsätta att utveckla den inre marknaden för tjänster, är det viktigt att konsultationen blir bred och omfattar fler intressenter än företagen. Tidigare konsultationer med anledning av tjänstedirektivet har varit ensidigt utformade. De har lämnat litet eller inget utrymme för arbetstagarorganisationer att uttrycka sina synpunkter och intressen. Framtida konsultationer får inte ensidigt handla om att företag ges möjlighet att rapportera nationell reglering som uppfattas som begränsande. Införlivandet av tjänstedirektivet får inte bli en häxjakt på nationella regleringar.

I sammanhanget finns också anledning att erinra om artikel 16.4 i tjänstedirektivet. Där föreskrivs att senast den 28 december 2011 skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna på gemenskapsnivå, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel [artikel 16], i vilken kommissionen skall beakta behovet av harmoniseringsåtgärder avseende tjänsteverksamhet som omfattas av detta direktiv. Konsultationen måste således även omfatta arbetstagarorganisationerna.

Transportpolitik

Förslag nr 7: Kommissionen kommer 2011 att anta en vitbok om transportpolitiken, som föreslår en rad åtgärder bland annat för att avlägsna konstaterade kvarvarande hinder mellan olika transportslag och mellan de olika nationella transportsystemen.

LO anser att transportpolitiken är viktig för att klara både tillväxt och sysselsättning samt omställningen till ett hållbart samhälle. LO vill dock uttrycka sitt motstånd mot de idéer som ansvarig kommissionär Kallas redogjorde för vid en utfrågning i europaparlamentet den 9 november 2010.

Kallas aviserade att man under 2012 kommer att presentera ett förslag för att fortsätta liberalisera marknaden för vägtransporter med det uttalade syftet att ta bort de begränsningar som finns gällande cabotage. Det är av yppersta vikt att regeringen motsätter sig ett sådant initiativ.

De gemensamma EU-regler kring cabotage, som gäller från 14 maj 2010, är viktiga för att skapa ordning på den europeiska transportmarknaden. Fokus bör de kommande åren läggas på att implementera och säkerställa efterlevandet av regelverket. Att släppa cabotaget fritt skulle skapa en ohållbar konkurrenssituation för de svenska åkeriföretagen och tvinga fram en osund konkurrens med löner och arbetsvillkor på arbetsmarknaden för vägtransporter. Ett sådant förslag skulle ytterligare försvaga stödet för en fortsatt integrering av den inre marknaden och på det sättet vara direkt kontraproduktivt.

LO välkomnar därför att kommissionen i sitt utkast till vitbok från augusti 2010 ligger närmare LOs position i frågan. Kommissionen konstaterar i dokumentet att de stora skillnader som finns mellan medlemsstaterna med hänsyn till skatter, löner och arbetsvillkor skulle medföra en så stor omflyttning av arbetstillfällen att slopandet av cabotaget bör skjutas på framtiden. På grund av de oklarheter som tycks råda är det mycket viktigt att den svenska regeringen är tydlig i sin kommunikation med kommissionen.

Offentlig upphandling

Förslag nr 17: Efter den pågående utvärderingen av den europeiska upphandlingslagstiftningen, och på grundval av ett brett samrådsförfarande, kommer kommissionen senast 2012 att lägga fram lagstiftningsförslag som syftar till att förenkla och modernisera de europeiska reglerna för att göra tilldelningen av kontrakt smidigare, och för att göra det möjligt att bättre utnyttja den offentliga upphandlingen till stöd för andra politikområden.

LO välkomnar en översyn av tilldelningsreglerna vid offentlig upphandling. Offentlig upphandling har med tiden utvecklats till att bli en omfattande administrativ process som formaliserar relationen mellan de upphandlande

parterna onödigt mycket. Att förenkla upphandlingsreglerna kan långsiktigt vara nödvändigt för att reglerna ska vara möjliga att tillämpa överhuvudtaget. För LO är det centralt att framtida lagstiftningsförslag på ett tydligt sätt möjliggör för den upphandlande parten att kräva sociala villkor vid upphandlingen. Det bör även tydliggöras att kollektivavtalsvillkor kan (och bör) krävas vid offentlig upphandling.

Tjänstekoncessioner

Förslag nr 18: Kommissionen kommer under 2011 att anta ett lagstiftningsinitiativ om tjänstekoncessioner. Klara och proportionella regler kommer att förbättra marknadstillträdet för de europeiska företagen, garantera öppenhet och insyn, likabehandling och likvärdiga villkor för de ekonomiska aktörerna. De kommer att uppmuntra offentlig-privata partnerskap och utveckla ett potentiellt bättre pris-kvalitetsförhållande för användarna av tjänsterna och för de upphandlande myndigheterna.

LO stödjer kommissionens initiativ beträffande tjänstekoncessioner. LO anser det av vikt att EUs politiska institutioner inte överlämnar frågor av denna karaktär till EU-domstolen.

LOs stöd vilar dock på ett antal principer som alltid bör appliceras vid offentlig upphandling oavsett form. Dessa principer bör också integreras i kommissionens lagstiftningsinitiativ. Principerna som vilar på ILO-konvention 94 är följande:

- En offentlig myndighet ska alltid ha möjligheten att inkludera sociala och miljömässiga hänsynstaganden i upphandlingsprocessen. Detta ska gälla oavsett om det är en ren upphandling, offentlig-privata partnerskap eller tjänstekoncessioner.
- Principen om icke-diskriminering och likabehandling av företag ska gälla.
- Tillämpliga arbetsnormer inom sektorn ska följas, oavsett om de är reglerade i lag eller kollektivavtal. Den upphandlande myndigheten bör kräva en förklaring i upphandlingsdokumentet om hur arbetsgivaren hanterar skyldigheter gällande anställningsskydd, arbetsvillkor samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- Arbetstagarnas medverkan i den ekonomiska aktiviteten får inte försvagas.
- Konsekvenser av den ekonomiska verksamheten på medellång och lång sikt bör beaktas. Incitament för både myndigheter och företag att skapa långsiktiga gemensamma intressen bör stimuleras.

Pensioner

Förslag nr 31: Kommissionen kommer att granska direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (pensionsfonder) under 2011 och kommer att utarbeta andra förslag på grundval av grönboken om pensioner från juli 2010, bland annat för att åtgärda de hinder som rörliga arbetstagare ställs inför när de förbereder sin pension.

LO ställer upp på målsättningen att undanröja hinder för arbetstagares rörlighet, men menar att införandet av en obligatorisk och full flytträtt för alla avtalspensioner (andra pelaren) är fel väg att gå. Det är viktigt att intjänade pensionsrättigheter inte går förlorade när arbetstagare byter jobb, men detta kan med fördel göras i form av så kallade fibrev, där pensionsrätten bevaras och värdesäkras fram till utbetalningen. Flytt av kapital är dyrt och utsatt för finansiella risker. Det är individen som tar dessa kostnader och dessa risker. LO anser alltså att arbetstagares pensionsrätter inte ska få återtas vid byte av anställning, men detta ska inte åstadkommas genom att EU lagstiftar om en obligatorisk flytträtt av kapitalet.

Det finns ytterligare ett skäl till att LO motsätter sig fri flytt av kapital. Avtalspensioner i Sverige baseras mestadels på kollektivavtal, som även pekar ut vilka förvaltare som kommer i fråga, efter noggrann värdering (upphandling). Mellan dessa utvalda förvaltare råder redan flytträtt för individen. Full flytträtt utanför den upphandlade kretsen vore inte ändamålsenligt och skulle förmodligen leda till högre förvaltningskostnader än idag.

Omstrukturering

Förslag nr 32: Kommissionen kommer att inleda ett samråd med arbetsmarknadens parter för att nå fram till en EU-ram för kommande industriella omstruktureringar.

LO välkomnar det faktum att kommissionen är redo att ta ett initiativ i denna angelägna fråga. Den pågående krisen har visat att de sociala konsekvenser som uppstår i samband med företags behov av nedskärningar och flytt av produktion, har hanterats på ett oacceptabelt sätt i delar av EU.

LO vill dock påpeka att ett sådant åtagande bör vidtas med bibehållen respekt för både arbetsmarknadens parter och medlemsstaternas autonomi på detta område.

Arbetet med omstrukturering måste också sättas samman med den omställning vi har framför oss i övergången till hållbarare produktionsmönster. De förändringar som sker till följd av klimat- och resurshushållningskrav kan medföra nya arbetstillfällen men innebär samtidigt förlorade arbetstillfällen inom existerande näringar. På det sättet skiljer sig inte miljörelaterad förändring från annan strukturomvandling. För

fackföreningsrörelsen är det viktigt att omställningen sker i rättvisa och socialt acceptabla former och inte leder till utslagning eller snedvriden konkurrens inom Europa. Därför måste också formerna för den ”gröna” omställningen inom EU omfattas av den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

Arbetstagare som berörs av omställningen måste ges möjlighet till utbildning och organisatoriska förutsättningar i övrigt för att fullt ut kunna tillgodogöra sig ny teknik och nya metoder. Detta i kombination med generösa trygghetssystem kommer att skapa förändringsbenägna och konkurrenskraftiga samhällen.

Corporate Governance

Förslag nr 38: Kommissionen kommer att inleda ett offentligt samråd (grönbok) på området företagsstyrning. Den kommer även att starta ett offentligt samråd om olika alternativ för att förbättra öppenheten och tydligheten när det gäller företagens information om sociala och miljömässiga aspekter och i frågor som rör mänskliga rättigheter. Dessa samråd kan leda till lagstiftningsinitiativ.

LO välkomnar kommissionens förslag om att inleda ett offentligt samråd om företagsstyrning. Frågan om företagsstyrning har kommit i extra fokus till följd av den ekonomiska krisen och den brist på styrning och insyn som funnits i vissa företag och då framför allt inom finansbranschen.

Marknadens aktörer måste nu återskapa sitt förtroende hos anställda, konsumenter och det omkringliggande samhället. Det är därför viktigt att EU utarbetar en policy för bättre företagsstyrning. Särskilt viktiga frågor inom företagsstyrning är ersättningsystem till ledande befattningshavare, tillsättning av styrelser avseende jämställdhet och löntagarrepresentation.

LO ser positivt på förslaget om att inleda ett offentligt samråd om företagens information om sociala och miljömässiga aspekter och i frågor som rör mänskliga rättigheter.

De senaste decennierna har inneburit en ökad uppmärksamhet på företagens sociala ansvar (även kallat CSR, Corporate Social Responsibility), vilket i grunden är mycket positivt. Det har tidigare funnits en berättigad misstro mot begreppet CSR. Detta har berott på att CSR snarare använts som ett PR-instrument för enskilda företag, utan att det har inneburit något i praktiken. Under de senaste åren har dock en mognadsfas inletts med bestående förändringar i företagssektorn. Ett exempel på att företagen tar frågan på större allvar är de drygt 80 internationella ramavtal som slutits mellan globala fack och multinationella företag och som reglerar frågan om mänskliga rättigheter i arbetslivet.

Frågan om hållbarhetsredovisningar är ett annat exempel på en ny fas i CSR-arbetet. Under 2009/10 genomförde EU-kommissionen ett antal ”workshops” om hållbarhetsredovisningar (ESG Disclosure), där LO, Europafacket och flera andra fackliga organisationer deltog. Då diskuterades en europeisk lagstiftning om obligatoriska hållbarhetsredovisningar, vilket LO välkomnade.

Rätt utformade krav på att företag ska avge hållbarhetsredovisningar kan skapa en mer socialt ansvarsfull och förtroendeingivande marknadsekonomi. Särskilt viktiga frågor inom området är grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet enligt ILOs kärnkonventioner, inklusive frågan om underleverantörer, samt information och samråd med fackliga organisationer.

LO menar att om EU kommissionen föreslår lagstiftning måste innehållet och utformningen av hållbarhetsredovisningar bli föremål för samråd med arbetsmarknadens parter.

Sociala dialogen

Förslag nr 48: Kommissionen kommer att stärka samråden och dialogen med det civila samhället i samband med utarbetandet och genomförandet av lagstiftningen. Det är särskilt viktigt att beakta synpunkter från konsumenter, ickestatliga organisationer, fackföreningar, företag, sparare, användare och lokala och regionala myndigheter vid de samråd som kommer att föregå antagandet av förslagen; särskild tonvikt kommer att läggas vid expertgruppernas arbete.

LO välkomnar att kommissionen avser att förbättra dialogen med det civila samhället. Det är dock viktigt att särskilja den speciella roll, som enligt fördraget är tilldelad arbetsmarknadens parter, ifrån det övriga civilsamhället. Denna speciella position förtydligas genom att kommissionen har till uppgift att främja samrådet med arbetsmarknadens parter och att vidta alla åtgärder som behövs för att underlätta dialogen mellan dem genom att ge ett väl avvägt stöd till båda parter.

Kommissionen ska enligt fördraget konsultera arbetsmarknadens parter innan de presenterar förslag med bäring på arbetsmarknaden (artikel 154). Det är inte acceptabelt att kommissionen med hänvisning till teknikaliteter kringgår detta. Ett exempel på detta är när kommissionen i juli 2009 presenterade två lagstiftningsförslag rörande migrerande arbetskraft.

De två direktiven föreslås hantera mottagandet av tredjelandsmedborgare som kommer till EU för att arbeta som säsonganställda alternativt som tillfälligt utsända inom en företagskoncern med kontor i och utanför EU. Kommissionen valde att betrakta detta som en ren migrationsfråga – artikel 79(2) i fördraget – och ansåg sig därför inte vara tvungen att konsultera

arbetsmarknadens parter. Hade kommissionen använt en dubbel legal bas i det här fallet - 79(2) och artikel 153 - hade de varit tvungna att konsultera parterna. Kommissionens agerande kan eventuellt vara ett legalt acceptabelt agerande, men det underminerar andemeningen i fördraget då dessa två direktiv måste anses ha direkt bäring på den europeiska såväl som de nationella arbetsmarknaderna inom EU.

Denna dialog med arbetsmarknadens parter kan heller inte ersättas med den form av öppna samråd som kommissionen allt oftare använder sig av.

Avslutning

De av kommissionen föreslagna initiativ som behandlas i remissvaret är de förslag som LO anser mest angelägna att belysa. Hur EUs politiska institutioner hanterar frågorna som berör grundläggande fackliga rättigheter kommer att ha avgörande betydelse för EUs framtid.

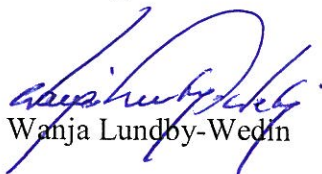
Andra frågor har lyfts upp då det finns en tydlig intressekonflikt där LO anser att det är av vikt att den svenska regeringen är tydlig i sin kommunikation med kommissionen.

Att specifika förslag från kommissionen inte behandlas i detta remissvar ska inte tolkas som att LO anser att dessa frågor är av mindre vikt eller att LO saknar ståndpunkt. Europeisk fackföreningsrörelse har exempelvis i flera år krävt ett ramdirektiv för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och ser med tillförsikt framemot kommissionens åtgärds paket på området för allmännyttiga tjänster – förslag 25.

När kommissionen konkretiserar sina idéer förutsätter LO att regeringen ger berörda parter möjlighet att yttra sig över förslaget. Detsamma gäller en rad andra frågor som till exempel förslaget om en konsoliderad bolagsskattebas.

Stockholm som ovan

Landsorganisationen i Sverige

Wanja Lundby-Wedin

Johan Danielsson